



Nr. 2354/P/2022

ORDONANȚĂ

Anul 2022, luna decembrie, ziua 06

Moraru Iorga Mihaiela, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de urmărire penală și criminalistică,
Examinând actele de urmărire penală efectuate în dosarul cu numărul de mai sus,

CONSTAT:

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 14.10.2016, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 268 alin. 2 din Cod penal, art. 272 din Cod penal, art. 280 alin. 1 și alin. 2 din Cod penal și art. 297 alin. 1 din Cod penal.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din 20.02.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de **Miron Ion și Miron Vasile**, în calitate de suspecți, pentru săvârșirea infracțiunilor de **inducerea în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 Cod penal și mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. 1 Cod penal și față de Miron Ștefan pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 Cod penal.**

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 31.05.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații: Miron Ion pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 Cod penal și mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. 1 Cod penal și Miron Ștefan pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 Cod penal.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 23.08.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Miron Vasile pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 Cod penal și mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplic. art. 38 alin. 1 Cod penal.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din 18.09.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, reținându-se aceeași situație de fapt din ordonanța nr. 430/P/2016 din 14.10.2016, s-a dispus extinderea urmăririi penale față de Miron Ștefan și cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal, cu aplic. disp. art. 38 alin. 1 Cod penal.

*

Prin ordonanța nr. 273/P/2019 din data de 06 iunie 2019, PÎCCJ – Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus extinderea urmăririi penale în cauză cu privire la comiterea infracțiunilor de:

- cercetare abuzivă prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin);
- represiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin);
- represiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin) cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal;
- abuz în serviciu prev. de disp. art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin);
- fals intelectual prev. de disp. art. 321 alin. 1 Cod penal (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată Calaișii Sorin);
- represiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela);
- complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin);
- complicitate la abuz în serviciu prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela);
- complicitate la cercetare abuzivă prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin);
- complicitate la cercetare abuzivă prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela).

S-a dispus de asemenea schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de cercetare abuzivă prev. de art. 280 alin. 1 și 2 Cod penal în infracțiunea de cercetare abuzivă prev. de art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela).

Prin aceeași ordonanță s-a dispus începerea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de magistratul *Bodean Andrei*, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- **abuz în serviciu prev. de disp. art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin),**

- *abuz în serviciu prev. de disp. art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela),* constând în aceea că:

„În timpul efectuării urmăririi penale în dosarul penal nr. 193/P/2013, înregistrat la D.N.A. S.T. Constanța, sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență prev. de disp. art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 257 alin. 1 Cod penal, ca urmare a sesizării din oficiu la data de 07.11.2013, dosar reunit cu dosarul nr. 37/P/2014 al aceleiași structuri, a încălcat cu știință dispozițiile prevăzute de Codul de procedură penală prevăzute la:

- art. 3 alin. 4 C.pr.pen. cu privire la Separarea funcțiilor judiciare (În exercitarea funcției de urmărire penală, procurorul și organele de cercetare penală strâng probele necesare pentru a se constata dacă există sau nu temeiuri de trimitere în judecată.);

- art. 4 alin. 2 C.pr.pen. cu privire la prezumția de nevinovăție (După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.);

- art. 5 C.pr.pen. cu privire la aflarea adevărului ((1)Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. (2) Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod.);

Art. 8 C.pr.pen. cu privire la Caracterul echitabil al procesului penal (Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali...)

Art. 15 C.pr.pen. cu privire la condițiile de punere în mișcare sau de exercitare a acțiunii penale (Acțiunea penală se pune în mișcare și se exercită când există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există cazuri care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acesteia.)

Art. 100 alin. 1 C.pr.pen. cu privire la administrarea probelor (În cursul urmăririi penale, organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului, din oficiu ori la cerere.)

Art. 101 alin. 1 C.pr.pen. cu privire la principiul loialității administrării probelor (Este oprit a se întrebuița violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe).

- A refuzat, cu rea-credință, în cursul urmăririi penale, potrivit declarației persoanei vătămate Calaișii Sorin, să administreze probe concludente, necesare aflării adevărului cu

privire la faptele imputate, a împrejurărilor în care exista bănuiala că le-a comis, în condițiile în care a constatat prin acțiuni directe, situații necorespunzătoare adevărului și, cu toate acestea, le-a folosit în acuzarea persoanei vătămate;

- În scopul obținerii unor probe neloiale, în acuzarea persoanei vătămate Calaișii Sorin, există bănuiala că procurorul de caz Bodean Andrei a efectuat presiuni asupra martorului Giolacai Arsen, aflat în executarea unei pedepse în Penitenciarul Poarta Albă, prin deplasarea, în două rânduri, la datele de 23 și 24 ianuarie 2014, la acest penitenciar, cu toate că Giolacai Arsen a fost audiat în calitate de martor în dosarul nr. 193/P/2013 la sediul Direcției Naționale Anticorupție S.T. Constanța, la data de 05.12.2013, prilej cu care acesta a menționat, în mod clar, că în cauza sa a fost asistat de persoana vătămată Calaișii Sorin, în calitate de avocat și de Petrescu Adrian, că nu cunoaște identitatea judecătorilor care au alcătuit completul de recurs în cauza sa, că știe că erau trei persoane de sex feminin în complet și că nu este adevărat că vreunul din cei doi apărători, deci nici persoana vătămată Calaișii Sorin și nici avocat Adrian Petrescu să-i fi pretins sume de bani pentru a mitui completul de judecată din recurs cu scopul de a obține o soluție favorabilă. Giolacai Arsen și-a menținut această declarație și în fața Curții de Apel București.

- În exercitarea activității de urmărire penală în dosarul nr. 37/P/2014, în care se efectuau cercetări cu privire la posibile infracțiuni de corupție comise de avocat Bodîrlău Mihaela și procuror Matei Dragomir, reunit la dosarul nr. 193/P/2013, procuror Bodean Andrei, după audierea martorilor Miron Ion, la datele de 16.05.2014 și 22.05.2014 și Miron Vasile la data de 21.05.2014, a înaintat adresa nr. 37/P/2014 din 22.05.2014 către Curtea de Apel Constanța, prin care a menționat că în interesul soluționării dosarului nr. 936/36/2012 „Vă comunicăm prin prezenta că inculpații Miron Vasile și Miron Ion au colaborat cu Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 37/P/2014” deși aceștia nu formulară niciun denunț în acest dosar. Adresa a avut drept consecință aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de cei doi inculpați în dosarul nr. 936/36/2012 al Curții de Apel Constanța, deși în dosarul nr. 37/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție S.T. Constanța nu era pusă în mișcare acțiunea penală și nici măcar nu era începută urmărirea penală „in personam”, la data de 22.05.2014, când a fost întocmită această adresă, semnată de procurorul Bodean Andrei, atât la poziția „Procuror”, în partea dreaptă, cât și pentru „Procuror șef serviciu, Sorin Constantinescu”.

- Bănuiala rezonabilă de a efectua promisiuni inculpaților Miron Ion și Miron Vasile pentru ca aceștia să formuleze declarații mincinoase împotriva avocatului Calaișii Sorin, în schimbul obținerii, în mod urgent, a unei comunicări către Curtea de Apel Constanța, cu privire la aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002, de reducere la jumătate a limitelor pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina lor.

În acest context, Curtea de Apel Constanța a pronunțat la începutul lunii iunie 2014, soluția în apelul celor doi inculpați, care au beneficiat ca urmare a adresei transmise de procuror Bodean Andrei, de reducerea limitelor pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunea de tentativă la omor, fiind condamnați la pedepse mai mici, de câte 5, respectiv 7 ani de închisoare, deși în cauză au mai fost cercetați alți inculpați care au primit pedepse între 9 și 11 ani și 7 luni.

- Sesizarea din oficiu la data de 10.06.2014, de către procuror Bodean Andrei cu privire la împrejurarea că din conținutul unei înregistrări în mediul ambiental, efectuată de martorul Miron Ion, având ca obiect o discuție purtată cu persoana vătămată, în calitate de avocat, rezulta că, în luna mai 2013, aceasta ar fi pretins și primit sume de bani de la Miron Ștefan, tatăl martorului, lăsându-l pe acesta să creadă că avea influență asupra judecătorului Frangu Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța, încât să o determine pe aceasta din urmă să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011, fără a efectua nicio verificare cu privire la această bănuială, nici măcar audierea denunțătorilor în dosarul nr. 37/P/2014.

- Lipsa sesizării din oficiu a procurorului Bodean Andrei, prin același proces-verbal din data de 10.06.2014, în mod corelativ și cu privire la infracțiunea de cumpărare de influență de care erau bănuși denunțătorii și față de care nu a fost adoptată nicio soluție prin actul final, rechizitoriu, dovedindu-se astfel conivența dintre procuror și denunțători.

- cercetare abuzivă prev. de disp. art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaișii Sorin),
- cercetare abuzivă prev. de disp. art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), constând în aceea că:

„ - în calitate de procuror de caz Bodean Andrei, împreună cu cms. Petroșan Viorel din cadrul D.N.Ă. S.T. Constanța, au ticluit probe nereale în procesele-verbale de sesizare din oficiu din datele de 07.11.2013 și 10.06.2014, a realizat în mod neprofesionist interceptarea și înregistrarea convorbirii în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen, sugerându-i acestuia răspunsurile și provocându-l în a formula declarații mincinoase împotriva avocatului său Calaișii Sorin;

- a ticluit probe, care potrivit declarației persoanei vătămate Calaișii Sorin, dar și actelor de urmărire penală efectuate în cauză, constă în aceea că în dosarul de urmărire penală de la Direcția Națională Anticorupție S.T. Constanța, nr. 37/P/2014, a falsificat suporturile optice cu înregistrările prezentate de Miron Ștefan fără solicitarea înregistrărilor originale ori a dispozitivelor de înregistrare și stocare gen breloc.”

- *repreșiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin);*
- *repreșiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 2 teza I Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal,*
- *repreșiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 2 teza I Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal, constă în aceea că:*

„procuror Bodean Andrei a pus în mișcare acțiunea penală față de persoana vătămată Calaiții Sorin prin ordonanța nr. 193/P/2013 din data de 10.06.2014 pentru comiterea a 3 infracțiuni de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 5 alin. 1 Cod penal, fapte comise la datele de 06.11.2013 (sub bănuiala pretinderii sumei de 15.000 euro de la Giolacai Arsen); iunie 2011 (sub bănuiala pretinderii sumei de 6.500 euro de la Miron Ștefan) și mai 2013 (sub bănuiala pretinderii unor sume de bani de la Miron Ștefan), în scopul traficării influenței pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel Constanța și a dispus trimiterea în judecată a persoanei vătămate Calaiții Sorin, știind că este nevinovată, iar prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 10.06.2014 a dispus măsura preventivă a reținerii persoanei vătămate Calaiții Sorin pe o durată de 24 ore începând cu data de 10.06.2014, ora 18,10 până la data de 11.06.2014, ora 18,10.

Prin Rechizitoriul nr. 193/P/2013 din data de 04.07.2014 a dispus trimiterea în judecată a persoanei vătămate Calaiții Sorin pentru săvârșirea celor trei infracțiuni de trafic de influență, știind că este nevinovată, acuzare bazată pe probe ticluite de procuror împreună cu martorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile.

Prin decizia penală nr. 472/A din 28.11.2016, pronunțată în dosarul 4422/2/2014, completul de 3 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție Secția Penală a dispus achitarea persoanei vătămate Calaiții Sorin pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență (pentru martor Giolacai Arsen), în temeiul art. 16 alin. 1 lit. c C.pr.pen. și condamnarea sa de către 2 dintre judecătorii din cadrul completului de judecată la pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare pentru celelalte 2 infracțiuni de trafic de influență reținute prin rechizitoriu (denunțator Miron Ștefan), cu opinie separată de achitare și pentru aceste 2 infracțiuni de către cel de-al treilea judecător din complet.”

- *influențarea declarațiilor prev. de disp. art. 272 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că:*

„pe tot parcursul urmăririi penale, dar și a judecării cauzei penale, privind trimiterea în judecată a persoanelor vătămate Calaiții Sorin și Bodîrlău Mihaela, i-a

determinat, prin promisiuni de micșorare a pedepselor și de soluționare favorabilă a cererilor formulate, pe denunțatorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile să-și mențină declarațiile în cursul procesului penal, astfel încât acestea să corespundă denunțului și înregistrărilor ambientale, eliberându-le atât lor personal, cât și către instanțele de judecată Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța adresele din datele de 22.05.2014 și din 08.04.2016, prin care s-a menționat că aceștia pot beneficia de disp. art. 19 din Legea nr. 682/2002.”

- fals intelectual prev. de disp. art. 321 alin. 1 Cod penal (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată Calaișii Sorin), constând în aceea că:

„procuror de caz Bodean Andrei a atestat împrejurări de fapt necorespunzătoare adevărului în rechizitoriul nr. 193/P/2013 din 04.07.2014 a Direcției Naționale Anticorupție S.T. Constanța, pagina 3, în sensul menționării că „La scurt timp după pronunțarea acestei soluții (condamnarea de 5 ani și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la omor, în dosarul nr. 8261/118/2010 a numitului Miron Vasile), martorul Miron Vasile l-a angajat ca apărător pe avocatul Calaișii Sorin”, mențiune falsă întrucât în calea de atac a apelului ce s-a judecat la Curtea de Apel Constanța, în dosarul nr. 8261/118/2010, apărătorul ales al inculpatului Miron Vasile a fost avocat Ion Cristian, și nicidecum persoana vătămată Calaișii Sorin.

O altă situație de fapt necorespunzătoare adevărului a fost atestată de către procuror Bodean Andrei în același rechizitoriu, în ultimul paragraf de la pagina 3, în sensul că „Din verificările efectuate în cursul urmăririi penale a rezultat că într-adevăr judecătorii apelului declarat de martorul Miron Vasile împotriva sentinței Tribunalului Constanța în dos. nr. 8261/118/2010 au fost Lungu Viorica și Epure Marius, apărătorul ales al intimatului inculpat fiind Calaișii Sorin (vol. III, filele 57, 72 și 83)”, apreciindu-se că procuror Bodean Andrei a menționat cu știință această împrejurare necorespunzătoare adevărului, tocmai pentru a întări convingerea judecătorilor că persoana vătămată ar fi acționat prin încălcarea legii, astfel încât urmare unui posibil trafic de influență, care nu a existat, Miron Vasile să primească o soluție favorabilă în calea de atac a apelului, iar persoana vătămată să fie condamnată pe nedrept pentru această presupusă faptă.

De asemenea, se constată că procuror Bodean Andrei a acționat cu știință, sub forma relei-credințe în inserarea în rechizitoriu a acestor aspecte nereale menționate mai sus, din moment ce la data de 01.07.2014 a ridicat personal de la Curtea de Apel Constanța, din dosarul nr. 8261/118/2010, toate încheierile, atât de la fond, cât și din apel, din care

rezulta, fără îndoială, că apărătorul ales al lui Miron Vasile în calea apelului a fost avocatul Ion Cristian, și nicidecum persoana vătămată, așa după cum a fost acuzată. "

toate cu aplicarea disp. art. 38 alin. 1 Cod penal.

În ceea ce îl privește pe ofițerul de poliție judiciară **Petroșan Viorel**, prin ordonanța din data de 06 iunie 2019, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 197 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaii Sorin);

- complicitate la abuz în serviciu prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 197 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela)

- complicitate la cercetare abuzivă prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaii Sorin) și

- complicitate la cercetare abuzivă prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela)

- toate cu aplicarea disp. art. 38 alin. 1 Cod penal, care dobândește calitatea de suspect.

*

Un prim aspect ce trebuie analizat raportat la faptele și infracțiunile ce fac obiectul urmăririi penale îl constituie incidența principiului „*ne bis in idem*” raportat la existența unor soluții de netrimitere în judecată pentru fapte ce fac obiectul urmăririi penale, astfel:

Prin ordonanța nr. 419/P/2014 din data de 04.11.2014, Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus clasarea cauzei privind plângerea formulată de Calaii Sorin împotriva magistratului Bodean Andrei pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal și fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, întrucât fapta nu există.

În esență procurorul de caz a reținut că din analiza actelor efectuate în cauză nu rezultă existența vreunor acte de conduită ale magistratului procuror Bodean Andrei contrare atribuțiilor de serviciu. S-a mai reținut că actele întocmite de către acesta au fost însușite de către judecătorul de drepturi și libertăți care a avut la îndemână toate probele administrate în dosar.

La data de 21.04.2015, persoana vătămată Bodîrlău Mihaela a depus o plângere la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București prin care a solicitat efectuarea de cercetări față de numiții **Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de

mărturie mincinoasă, respectiv amenințare. În esență persoana vătămată susținea că, la data de 05.03.2014, Miron Ștefan, în conivență cu fiii săi Miron Vasile și Miron Ion, a formulat un denunț la D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța, fiind înregistrat dosarul penal nr. 37/P/2014, ce a fost conexas la dosarul penal nr. 193/P/2013, cauză în care a fost sesizată instanța de judecată – dosar nr. 4422/2/2014 al Curții de Apel București. În acest dosar susține că numiții Miron Ștefan, Miron Vasile și Miron Ion au fost audiați în calitate de martor și au făcut afirmații mincinoase, contradictorii, legate de diferite sume de bani pe care pretind că i le-ar fi înmănat pentru ca aceasta, la rândul său, să le ofere unor persoane care erau investite cu soluționarea dosarelor în care erau judecați, în scopul obținerii unor soluții favorabile. Persoana vătămată a mai sesizat și faptul că numiții Miron Ion și Miron Vasile i-au adresat amenințări.

Prin ordonanța nr. 4412/P/2015 din data de 16.08.2016, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 *a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă întrucât fapta nu există, iar sub aspectul săvârșirii infracțiunii de amenințare, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.* Împotriva soluției a fost formulată plângere la procurorul ierarhic, aceasta fiind respinsă prin ordonanța nr. 861/II-1/2016 din data de 23.12.2016.

Prin urmare, raportat la *art. 4 din Protocolul nr.7 CEDO*, în cauză este incident principiul „*ne bis in idem*” cu privire la aspectele sesizate ce au fost verificate în cadrul dosarelor mai sus menționate. Așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de procedură penală din textul art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția europeană asupra drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie interpretată în lumina principiilor generale care privesc *termenii de acuzație penală și pedeapsă din art. 6 și 7 ale Convenției europene.*

Deși principiul „*ne bis in idem*” nu împiedică redeschiderea procesului penal, el impune condiția esențială ca redeschiderea să se realizeze cu respectarea legii procesual penale. În dreptul intern, pentru îndeplinirea acestei condiții este necesar ca redeschiderea urmăririi penale să se realizeze în condițiile prevăzute de art. 335 din Codul de procedură penală, cu confirmarea obligatorie a judecătorului de cameră preliminară. Lipsa acestei confirmări ori respingerea propunerii de confirmare are ca efect împiedicare oricărei posibilități de redeschidere a procesului penal finalizat prin dispoziția de clasare. *În aceste condiții, începerea unei noi urmăririi penale pentru aceleași fapte pentru care anterior s-a dispus clasarea este de natură a încălca principiul „ne bis in idem”.*

*

Faptele reținute ca acțiuni circumscrise laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu trebuie analizate atât raportat la prevederile art. 297 din Codul penal, cât și din perspectiva

practicii judiciare și a deciziei Curții Constituționale nr. 405 din data de 15 iunie 2016, publicată în M. Of. nr. 517 din 08 iulie 2016.

În hotărârile pronunțate, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, ..de principiu, în cauzele încredințate spre soluționare, magistrații se supun numai legii, pronunțând soluții în funcție de probele administrate, interpretate potrivit propriei convingeri și **nici un magistrat nu poate fi tras la răspundere penală pentru raționamentele logico-juridice pe care s-a bazat în adoptarea unei soluții, iar simpla nemulțumire a uneia dintre părțile implicate în litigiu față de soluția adoptată nu poate constitui un temei pentru angajarea răspunderii penale.**

Mai mult, pentru a fi sancționată penal ca abuz în serviciu, nu este suficient ca încălcarea normei de procedură să fie de o gravitate deosebită și să afecteze valabilitatea actelor de procedură sau să vătămă grav drepturile și interesele părților, ci ca paguba ori vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice **să fie extrem de gravă astfel încât să justifice intervenția sancțiunii penale.**

În speță, raportat la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, suspectul Bodean Andrei este acuzat că, în calitate de procuror de caz, cu intenție, **a încălcat principiul loialității administrării probelor** prin exercitarea de presiuni asupra martorului Giolacai Arsen; **a emis adresa nr. 37/P/2014 din data de 22.05.2014 către Curtea de Apel Constanța** (în care atesta că inculpații Miron Vasile și Miron Ion au colaborat cu Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 37/P/2014 deși aceștia nu formulară niciun denunț în acest dosar, nu era pusă în mișcare acțiunea penală și nici măcar nu era începută urmărirea penală „in personam”, fapt ce le-a permis celor doi să beneficieze de facilitatea reducerii pedepsei); **s-a sesizat din oficiu** (la data de 10.06.2014) cu privire la împrejurarea că din conținutul unei înregistrări în mediul ambiental, efectuată de martorul Miron Ion, având ca obiect o discuție purtată cu persoana vătămată, în calitate de avocat, rezulta că, în luna mai 2013, aceasta ar fi pretins și primit sume de bani de la Miron Ștefan, tatăl martorului, lăsându-l pe acesta să creadă că avea influență asupra judecătorului Frangu Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța, încât să o determine pe aceasta din urmă să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011, fără a efectua nicio verificare cu privire la această bănuială, nici măcar audierea denunțătorilor în dosarul nr. 37/P/2014; **nu s-a sesizat din oficiu și cu privire la infracțiunea de cumpărare de influență** de care erau bănuți denunțătorii și față de care nu a fost adoptată nicio soluție prin actul final (rechizitoriu).

În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului loialității administrării probelor, nu există probe certe în sensul că declarațiile martorilor au fost obținute prin violență, amenințare sau alte mijloace de constrângere, prin promisiuni sau îndemnuri.

Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care aflarea adevărului, consacrat de 103 alin. 2 din Codul de procedură penală, se regăsește în materia probațiunii.

Nici readministrarea probelor de către instanța de judecată, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, și nici probele administrate în prezenta cauză nu au reușit să contureze, dincolo de orice dubiu, situația de fapt descrisă de către persoanele vătămate în plângerile formulate și în declarațiile date pe parcursul urmăririi penale.

În ceea ce privește presupusa exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu de către procurorul de caz în legătură cu analiza incidenței dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 în situația inculpaților Miron Vasile și Miron Ion și procedura urmată, ***aceasta trebuie raportată pe de o parte la practica judiciară neunitară și chiar contradictorie de la acel moment, iar pe de altă parte la dispozițiile codului de procedură penală, astfel:***

Prin ***decizia nr. 67 din 26 februarie 2015*** (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 18 martie 2015), ***Curtea Constituțională*** a constatat că „soluția legislativă reglementată de art. 19 din Legea nr. 682/2002 care exclude de la beneficiul reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care nu a comis o infracțiune gravă este neconstituțională”.

În analiza sa, Curtea a reținut următoarele: „(...) în condițiile în care legea reglementează asigurarea protecției și asistenței martorilor a căror viață, integritate corporală sau libertate este amenințată ca urmare a deținerii de către aceștia a unor informații ori date privind săvârșirea unor infracțiuni grave și pe care le-au furnizat organelor judiciare, rațiunea cauzei de reducere a limitelor pedepsei reglementată de norma supusă controlului de constituționalitate este aceea de a institui un instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor grave prin determinarea persoanelor care dețin informații decisive în acest sens de a le furniza organelor judiciare. Prin urmare, ***determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave***, indiferent de natura și gravitatea faptei penale comise de el însuși.”.

În considerentele deciziei nr. 852 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 3 martie 2021, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, Curtea reține că „(...) ***ideea de bază a reglementării instituției denunțatorului este aceea că persoana fizică/juridică ce realizează denunțul are cunoștință de săvârșirea unor fapte care pot constitui infracțiune***”. Mai mult, Curtea a observat că, în totalitatea cazurilor, denunțul este realizat cu scopul de a acuza o persoană de săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, Curtea a apreciat că ***denunțul poate constitui o «mărturie în acuzare»***, cu consecința dobândirii de către denunțator a calității de martor” (...). (paragraful 18; a se vedea și Decizia nr. 118 din 2 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 24 mai 2021).

În analiza sa, Curtea constată că „determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei ***este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la***

răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de natura și gravitatea faptei penale comise de el însuși”.

În considerentele deciziei nr. 13/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, se arată:

„(...) Instituția reglementată de norma supusă interpretării are natura juridică a unei cauze legale speciale de reducere a pedepsei, cu caracter personal, a cărei aplicabilitate este condiționată de îndeplinirea cumulativă a unor cerințe referitoare la: calitatea persoanei care o invocă, conduita procesuală pe care trebuie să o adopte aceasta și stadiul cauzei în care se urmărește producerea efectelor atenuante de pedeapsă. Categoria cerințelor ce țin de conduita beneficiarului efectelor cauzei legale de reducere a pedepsei subsumează, pe de o parte, formularea, de către martorul participant la o infracțiune, a unui denunț împotriva altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave și, pe de altă parte, facilitarea, de către același martor denunțator, a identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate. Ambele cerințe au caracter cumulativ, simplul denunț formulat de persoana prevăzută la art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, neurmat de o atitudine activă de facilitare a identificării persoanelor denunțate și tragerii lor la răspundere penală, fiind insuficient pentru valorificarea beneficiului consacrat de art. 19 din Legea privind protecția martorilor, republicată. (...)”

Prin încheierea de ședință din 7 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.773/63/2018, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale „*in personam*”, de punerea în mișcare a acțiunii penale sau dacă este suficientă începerea urmăririi penale in rem în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator”.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori, *prin decizia nr. nr. 79/2021* a subliniat că „*aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale in personam în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator, condiție necesară, dar nu suficientă, instanța urmând a evalua întrunirea cumulativă a condițiilor de aplicare a textului.*”

Prin urmare, în perioada analizată, *practica instanțelor de judecată cu privire la incidența dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 a fost una contradictorie, aplicarea dispozițiilor legale privind reducerea la jumătate a limitelor pedepsei variind de la simpla începere a*

urmăririi penale „in rem” cu privire la faptele denunțate, până la existența unei hotărâri de condamnare.

Determinarea sferei de aplicabilitate a normei analizate presupune decelarea voinței legiuitorului cu ajutorul interpretării, fără a se putea genera un mecanism pentru evaluarea activității procurorului de caz sub aspectul intervalului util începerii urmăririi penale „in personam”.

Din examinarea adresei nr. 37/P/2014, emisă de D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța rezultă că procurorul de caz și-a exprimat un punct de vedere cu privire la incidența dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, raportat la stadiul urmăririi penale în dosarul nr. 37/P/2014 la acel moment. Faptul că un exemplar al adresei a fost pus la dispoziție numitului Miron Ion în aceeași zi, atât timp cât în cuprinsul adresei nu sunt atestate date nereale, nu denotă o înțelegere de natură infracțională.

Întocmirea de către procuror a unor procese verbale de sesizare din oficiu ce nu ar avea în vedere faptul că infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență sunt infracțiuni corelative și nu ar viza toate persoanele implicate, ca modalitate de săvârșire a infracțiunii de abuz în serviciu trebuie analizată atât din perspectiva dispozițiilor art. 289 – 292 din Codul de procedură penală și art. 311 din Codul de procedură penală, cât și din perspectiva aptitudinii de a produce consecințe juridice.

În conformitate cu prevederile art. 292 din Codul de procedură penală (art. 221 din vechiul Cod penal), organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârșit o infracțiune pe orice altă cale decât cele prevăzute la art. 289 – 291 din Codul de procedură penală și încheie un proces verbal în acest sens. În cazul de față, organul de urmărire penală s-a sesizat din oficiu pe baza propriilor investigații.

Odată creat cadrul procesual organele de urmărire penală *administrează probe pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele ei, respectiv pentru stabilirea realității faptelor sesizate, identificarea făptuitorilor și stabilirea condițiilor de responsabilitate penală a acestora.*

În speță, raportat la starea de fapt conturată pe baza informațiilor obținute procurorul de caz s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență. Potrivit art. 311 din Codul de procedură penală, în situația în care din probele administrate rezultau fapte noi sau date privind implicarea altor persoane urmărirea penală putea fi extinsă.

Din examinarea procesului verbal de sesizare din oficiu din data de **07.11.2013** rezultă că, suspectul Bodean Andrei s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către avocatul Calaișii Sorin a infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 257 alin. 1 din Codul penal, *în forma pretinderii sumei de 15.000 de euro* pentru a-și exercita influența asupra magistraților judecătorești în dosarul nr. 31563/212/2011, aflat pe rolul Curții de Apel Constanța.

La data respectivă infracțiunea de cumpărare de influență așa cum era incriminată de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 presupunea „promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

Prin urmare, raportat la faptele descrise în procesul verbal din data de 07.11.2013, sesizarea din oficiu doar cu privire la infracțiunea de trafic de influență este pe deplin justificată.

Prin ordonanța nr. 193/P/2013 din data de 10.06.2014, procurorul de caz a dispus extinderea urmăririi penale față de suspectul Calaișii Sorin sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal, constând în aceea că, în luna mai a anului 2013, acesta a pretins și a primit sume de bani de la martorul Miron Ștefan, lăsându-l pe acesta să creadă că are influență asupra judecătorului Franga Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța și că o poate determina pe aceasta să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011. În cuprinsul ordonanței se face referire la o înregistrare în mediul ambiental efectuată de către martorul Miron Ion și pusă la dispoziția organelor de urmărire penală.

De altfel, chiar în declarațiile din data de 16 mai 2014 și respectiv 22 mai 2014, martorii Miron Ștefan și Miron Ion au descris faptele de corupție în care ar fost implicat avocatul Calaișii Sorin, în legătură cu dosarul penal nr. 936/36/2011.

Potrivit art. 290 alin. (1) și (2) și art. 289 alin. (2) din Codul de procedură penală, denunțul este încunoștințarea despre săvârșirea unei infracțiuni, ce trebuie să cuprindă descrierea faptei care formează obiectul sesizării, precum și indicarea făptuitorului și a mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute. Modalitatea în care sunt aduse la cunoștință organului judiciar faptele de corupție nu prezintă relevanță, cauza de nepedepsire prevăzută de legiuitor pentru persoanele care denunță astfel de fapte nefiind condiționată în vreun fel de forma actului juridic.

În ceea ce privește infracțiunea de cercetare abuzivă s-a reținut că magistratul Bodean Andrei a ticluit probe nereale în procesele - verbale de sesizare din datele de 07.11.2013 și 10.06.2014, a realizat în mod neprofesionist interceptarea și înregistrarea convorbirii în mediul ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen și respectiv a falsificat suporturile optice cu înregistrările prezentate de Miron Ștefan fără solicitarea înregistrărilor originale ori a dispozitivelor de înregistrare și stocare gen breloc.

În speță, procesul - verbal întocmit de către procuror are natura juridică a unui act de sesizare și nu constituie mijloc de probă, așa cum este cazul procesului - verbal de constatare a unei infracțiuni flagrante, care cuprinde constatări directe ale organelor de urmărire penală.

Prin urmare aspectele din cuprinsul procesului - verbal de sesizare din oficiu sunt supuse verificărilor prin administrarea de probe într-un cadru procesual legal.

Interceptarea și înregistrarea convorbirilor în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen *s-au efectuat în baza ordonanței provizorii emise de către procuror, ordonanță ce a fost supusă confirmării judecătorului*, astfel:

Prin ordonanța 193/P/2013 din data de 24.12.2013, ora 11.00, s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu, pe o durată de 48 de ore, în intervalul 24.12.2013, orele 11:15 – 26.12.2013, orele 11:15, a înregistrărilor în mediul ambiental, având ca obiect discuțiile purtate de Calaișii Sorin și Giolacai Arsen, având ca obiect infracțiunea de trafic de influență investigată în cauză și a înregistrărilor de imagini având același obiect.

În procesul - verbal din data de 24.12.2013, procurorul atestă că operațiunea de montare a dispozitivelor tehnice în încăperea de la Penitenciarul Poarta Albă a fost realizată în intervalul orar 11:20 – 11:30, cu participarea sa.

La data de 19 mai 2014, în baza ordonanței de delegare a procurorului, comisarul Petroșan Viorel a întocmit procesul - verbal de redare a convorbirii ambientale de pe DVR PRINCO MIH CO 233702118-22557, pus la dispoziție de Miron Ștefan în data de 13 mai 2014, afirmând că ar conține convorbiri purtate de numita Bodîrlău Mihaela cu Miron Ion, Boldamîr Nivolae, Boldamîr Adrian, Dumitru Lucica și Bălan Cristina în luna aprilie 2014. Organele de urmărire penală au aplicat în cazul acestor înregistrări dispozițiile art. 143 din Codul de procedură penală care se referă la consemnarea activităților de supraveghere tehnică, în codul de procedură penală neexistând dispoziții speciale pentru înregistrările puse la dispoziție de către părți în ceea ce privește conținutul procesului verbal sau certificarea pentru autenticitate.

Autorizarea cu titlu provizoriu a înregistrărilor în mediul ambiental având ca obiect discuțiile dintre Calaișii Sorin și Giolacai Arsen a fost dispusă de către procuror în baza art. 91¹ alin. 2 rap. la art. 91⁴ și art. 91⁵ din Codul de procedură penală anterior. Spre deosebire de Noul Cod de procedură penală, care în art. 141 alin. 2 cu referire la disp. art. 140 alin. 5 prevede *elementele obligatorii* pe care trebuie să le cuprindă ordonanța procurorului prin care se autorizează măsura de supraveghere tehnică (data, ora și locul emiterii făcând parte dintre acestea), *în vechiul Cod de procedură penală, aceste mențiuni obligatorii nu erau prevăzute. Prin urmare, nefiind o condiție de validitate a ordonanței, chiar menționarea eronată de către procuror a orei emiterii nu se circumscrie unei infracțiuni.*

În conformitate cu prevederile art. 139 alin. 3 din Codul de procedură penală, înregistrările efectuate de către părți sau de către alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. În vechiul Cod de procedură penală aceste înregistrări erau menționate în dispozițiile art. 91⁶. Folosirea unor astfel de înregistrări

ca mijloc de probă într-un proces penal este în concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție, care recunosc legitimitatea unor restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Deși nu necesită autorizare din partea judecătorului de drepturi și libertăți, **înregistrările efectuate de părți trebuie supuse unui control de admisibilitate** raportat la cerințele minime prevăzute de art. 139 alin. 3 C pr. pen., respectiv 91⁶ din vechiul Cod de procedură penală. **Condiția esențială de admisibilitate este aceea ca înregistrările să privească propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții, astfel încât să nu existe din perspectiva autorităților statului, o încălcare a dreptului la viață privată.**

Mai mult, dispozițiile art. 91⁶ alin. 1 din vechiul Cod de procedură penală - „Verificarea mijloacelor de probă”, prevedeau că înregistrările **pot fi supuse expertizei** la cererea procurorului sau din oficiu, admiterea acestora de către procuror ca probă în cauză nefiind condiționată de legiuitor de expertizarea lor prealabilă, ori de punerea la dispoziție a dispozitivului cu care au fost efectuate sau a suportului original.

De altfel, Înalta Curte a reținut că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în principiu, nu este interzisă folosirea în procesul penal a unei probe obținute în mod nelegal, dacă procedura, în ansamblul ei, este echitabilă, iar inculpatul a avut posibilitatea contestării ei. Prin urmare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului admite folosirea probelor nelegale în procesul penal, în anumite condiții.

În cauză, probele administrate în faza urmăririi penale au fost examinate atât de către judecătorul de cameră preliminară, cât și de către judecătorii de la instanța de fond și de la instanța de apel.

Cu privire la infracțiunea de **influențarea declarațiilor prev. de disp. art. 272 alin. 1 Cod penal** s-a reținut în principal că „**pe tot parcursul urmăririi penale, dar și a judecății cauzei penale, privind trimiterea în judecată a persoanelor vătămate Calagii Sorin și Bodîrlău Mihaela, i-a determinat, prin promisiuni de micșorare a pedepselor și de soluționare favorabilă a cererilor formulate, pe denunțatorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile să-și mențină declarațiile în cursul procesului penal, astfel încât acestea să corespundă denunțului și înregistrărilor ambientale, eliberându-le atât lor personal, cât și către instanțele de judecată Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța adresele din datele de 22.05.2014 și din 08.04.2016, prin care s-a menționat că aceștia pot beneficia de disp. art. 19 din Legea nr. 682/2002.**”

În literatura de specialitate s-a apreciat că „infracțiunea de cercetare abuzivă nu subzistă sub aspectul elementului material atunci când se promite celui în cauză că i se vor acorda circumstanțe atenuante dacă va fi sincer, această solicitare având un caracter legal.” (V. Dobrinoiu, Noul Cod penal comentat). Pentru a avea semnificația unei cercetări abuzive, promisiunea trebuie să fie ilegală.

Dacă fapta a fost comisă anterior intrării în vigoare a legii noi, mai precis în etapa actelor premergătoare începerii urmăririi penale, avându-se în vedere că legea nouă nu mai incriminează cercetarea abuzivă decât după începerea urmăririi penale se poate reține amenințare sau lovire.

În ceea ce privește infracțiunea de fals intelectual, aceasta se poate săvârși în una din cele două modalități alternative: *atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului sau omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări. Infracțiunea de fals intelectual presupune ca mențiunea nereală din cuprinsului actului întocmit să fie generatoare de efecte juridice prin ea însăși.* În cazul infracțiunii de fals intelectual, așa cum s-a arătat în doctrina și practica judiciară, „*împrejurările atestate în mod mincinos, precum și datele sau împrejurările ce nu au fost inserate în cuprinsul actului trebuie să fie apte, prin ele însele sau prin modul în care se repercutează asupra conținutului actului în ansamblu, să genereze efecte de drept.*” (a se vedea în acest sens Drept penal de Tudor Vasiliu, Doru Pavel, George Antoniu ș.a.)

Ori, în speță, mențiunile nereale din cuprinsul rechizitoriului întocmit de procuror nu sunt de natură a produce consecințe juridice prin ele însele, întrucât acestea trebuie să își regăsească suport în probele administrate.

De altfel aspectele invocate de către persoanele vătămate au fost avute în vedere și de către magistrații de la Înalta Curte de Casație și Justiție care, prin Decizia penală nr. 472/A din data de 28.11.2016, pronunțată în dosarul nr. 4422/2/2014, în opinie majoritară au dispus achitarea inculpatului Calaișii Sorin doar pentru o infracțiune de trafic de influență în baza art. 16 alin. 1 lit. c din Codul de procedură penală.

Opinia separată a fost în sensul achitării inculpaților pentru toate infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată, în baza art. 16 lit. c rap. la art. 396 alin. 5 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că nu a existat flagrant la momentul la care se susține că inculpații au primit sumele de bani respective pentru a face trafic de influență și nu au existat nici înregistrări ambientale sau telefonice, concomitente aceluși moment. Magistratul a apreciat că singurele înregistrări efectuate în cauză s-au realizat la circa 2 ani de la presupusa comitere a faptelor de către denunțatori, persoane interesate în obținerea unor reduceri de pedepse în propriile cauze.

În opinia separată s-a mai reținut nu există alte probe obiective, separate de declarațiile denunțatorului Miron Ștefan și ale membrilor familiei sale, declarații care nici măcar nu sunt constante, aspect ce impunea ca organul de urmărire penală și instanța de fond să privească cu mai multă exigență susținerile acestora.

În aceste condiții magistratul judecător a considerat că susținerea denunțului doar de propriile declarații ale denunțatorului, date în calitate de martor, nu este suficientă pentru a înfrânge prezumția de nevinovăție de care trebuie să se bucure un inculpat.

Punerea în mișcare a acțiunii penale, trimiterea în judecată sau condamnarea unei persoane sunt acțiuni ce dobândesc caracter penal atunci când sunt exercitate contra unei persoane nevinovate.

Orice soluție pronunțată de către instanță nu se poate întemeia decât pe probe legal administrate și convingătoare, așa cum a statuat și C.E.D.O. în cauza Telfner c. Austriei, scopul procesului penal fiind ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită conform vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

În speță, readministrarea probelor de către instanța de judecată în cadrul unui proces cu respectarea tuturor drepturilor procesuale nu a reușit să răstoarne acuzațiile procurorilor. În cauza Toma c. României, conform jurisprudenței sale constante, Curtea a reținut că probele pot rezulta dintr-un cumul de indicii sau de prezumții neînlăturate, suficient de grave, precise și concordante.

În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că plângerea împotriva procurorilor și ofițerilor de poliție implicați în instrumentarea unei cauze finalizate cu condamnarea petiționarului *depășește cadrul firesc de exercitare a drepturilor cetățenești, inclusiv a celui de apărare în procesul respectiv*, pentru astfel de drepturi existând reglementări specifice în normele de drept procesual penal, potrivit cărora persoana nemulțumită își poate prezenta nemulțumirile privind urmărirea penală în plângeri formulate cu privire la actele de urmărire penală, precum și în căile de atac împotriva măsurilor luate sau a hotărârilor pronunțate.

În ceea ce privește săvârșirea de către numiții Miron Ion și Miron Vasile a infracțiunii de mărturie mincinoasă (fapte pentru care s-a dispus soluție de clasare prin ordonanța nr. 4412/P/2015 din data de 16.08.2016, a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4) se va dispune clasarea cauzei întrucât fapta nu există. Sub aspectul săvârșirii de către numiții Miron Ion, Miron Vasile și Miron Ștefan a infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticlurii de probe nereale prev. de art. 268 alin. 2 din Codul penal se va dispune clasarea cauzei întrucât a intervenit prescripția.

*

*

*

Prin ordonanța din data de 26.05.2020, la dosarul nr. 273/P/2019 al Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție a fost reunit dosarul nr. 72/P/2019 (fost 195/P/2017 al Secției de urmărire penală și criminalistică).

Prin ordonanța nr. 195/P/2017 din data de 27.12.2018, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, și-a declinat competența de soluționare a cauzei având ca obiect plângerea formulate de numitul Balaican Vasile în favoarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

În fapt, la data de 12.04.2017, sub nr. 195/P/2017, a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică plângerea formulată de numitul Balaican Vasile împotriva magistraților:

- Constantinescu Sorin – procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 din Codul penal, abuz în serviciu prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal, fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal,

- Bodean Andrei – procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 din Codul penal, instigare la inducerea în eroare a organelor judiciare prev. de art. 47 rap. la art. 268 alin. 2 din Codul penal, represiune nedreaptă prev. de art. 283 alin. 1 din Codul penal, abuz în serviciu prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal, fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, precum și împotriva numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia pentru săvârșirea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 din Codul penal și uz de fals prev. de art. 323 din Codul penal.

Prin plângerea formulată, numitul Balaican Vasile susține că cei doi magistrați, împreună cu ofițerul de poliție, prin promisiuni, au determinat-o pe numita Caragea (fostă Clement) Olimpia să semneze un denunț privind săvârșirea unor fapte de corupție de către avocatul Balaican Vasile, iar ulterior, împreună cu aceasta ar fi ticluit probe nereale.

Prin ordonanța nr. 195/P/2017 din data de 25.04.2017, în cauză a fost începută urmărirea penală pentru infracțiunile de abuz în serviciu prev. de art. 297 din Codul penal, fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 din Codul penal, cu 35 alin. 1 din Codul penal.

Prin ordonanța din data de 24.04.2017, la dosarul 195/P/2017 a fost reunit dosarul penal nr. 203/P/2017, având ca obiect sesizarea din oficiu cu privire la infracțiunile de 26 rap. la art. 259 alin.2 din Codul penal și art. 269 din Codul penal.

Dosarul nr. 203/P/2017 s-a format ca urmare a disjungerii din dosarul nr. 148/P/2017, disjungere dispusă prin ordonanța din data de 05.04.2017. La data de 20.03.2017, a fost înregistrată o plângere a numitului Avram Adrian prin care acesta sesiza falsificarea unei înregistrări și fapte de abuz în legătură cu instrumentarea dosarului penal nr. 7/P/2017.

Din declarația acestuia din data de 30.03.2017 și din cuprinsul actelor depuse de către acesta au rezultat indicii despre alte încălcări ale legii penale pentru care la data de 05.04.2017 procurorul s-a sesizat din oficiu.

La data de 30.06.2017, sub numărul 339/P/2017, a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică plângerea formulată

de numiții Avram Adrian – avocat în cadrul Baroului Constanța, și Balaican Vasile – fost magistrat, împotriva magistraților:

- Constantinescu Sorin - procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, uz de fals prev. de art.323 din Codul penal și inducere în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 din Codul penal (toate raportate la denunțatoarea Clement Olimpia),

- Bodean Andrei - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, uz de fals prev. de art.323 din Codul penal și inducere în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 din Codul penal, cercetare abuzivă prev. de art. 280 alin. 2 din Codul penal (toate raportate la denunțatoarea Clement Olimpia), fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal (raportat la persoana vătămată Avram Adrian), și uz de fals prev. de art. 323 din Codul penal (raportat la persoana vătămată Avram Adrian),

- Abagiu Vasile – procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă prev. de art. 283 alin. 1 din Codul penal,

- Zlate Nadia - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunii de omisiune a sesizării prev. de art. 267 din Codul penal.

În cuprinsul plângerii formulate numitul Avram Adrian susține că, deși în dosarul nr. 228/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție a fost audiat în calitate de suspect, din conținutul Ordonanței de clasare din data de 08.07.2015 a constatat că a avut doar calitatea de martor. Din actele de urmărire penală efectuate în acest dosar precum și din cele efectuate în dosarul nr. 1680/P/2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța (dosar de instanță 28143/212/2015) și discuțiile cu Clement Olimpia susține că a aflat că aceasta a formulat denunț la solicitarea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pe baza datelor puse la dispoziție de către aceștia pentru a beneficia de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție tergiversând în mod nejustificat soluționarea dosarului pentru ca aceasta să beneficieze de reducerea pedepsei. În ceea ce privește infracțiunile de fals, uz de fals și cercetare abuzivă în modalitatea ticlirii de probe, Avram Adrian susține că, potrivit celor relatate de către Clement Olimpia, după organizarea flagrantului procurorii i-ar fi solicitat denunțatoarei să facă anumite mențiuni pe plicul ce fusese ridicat de la flagrant, pentru a contura săvârșirea infracțiunilor, respectiv pentru a stabili legătura între primirea sumei de bani și atribuțiile de serviciu ale procurorului Balaican Vasile, numărul dosarului pentru care pretindea intervenția și numele persoanei cercetate, respectiv Cristea Florin. Se arată că la data remiterii banilor dosarul privind pe Cristea Florian (dosar nr. 1738/P/2012) era soluționat prin scoatere de sub urmărire penală din data de 04.02.2013, iar dosarul nr. 866/P/2009 – număr menționat ulterior pe plic, o privea chiar pe numita Caragea Olimpia și era repartizat procurorului Belciug Dana.

Numitul Avram Adrian mai susține că, printr-o manevră dolosivă, în ziua de 17.02.2017, a fost chemat la sediul D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța și pus sub învinuire de către procurorul Abagiu Vasile, în dosarul nr. 7/P/2017, pentru o pretinsă faptă de influențare a declarațiilor și favorizarea făptuitorului. Pentru a i se interzice să ia legătura cu numita Caragea Olimpia (persoană ce nu ar fi avut legătură cu cauza), numitul Avram Adrian susține că față de el a fost luată în mod abuziv măsura controlului judiciar.

Cu privire la magistratul Zlate Nadia – procuror de sedință în cauza având ca obiect plângerea împotriva măsurii dispuse, susține că deși a luat cunoștință de înregistrări relevante privind activitatea infracțională a procurorilor din cadrul serviciului, înregistrări pe care le-a depus personal, nu s-a sesizat din oficiu.

Prin ordonanța din data de 05.07.2017, dosarul nr. 339/P/2017 a fost reunit la dosarul nr. 289/P/2017 al aceleiași unități.

Dosarul nr. 289/P/2017 a fost înregistrat în baza referatului nr. 769/VIII-1/2017 din data de 30.05.2017 prin care s-a propus înregistrarea în evidențele penale ale Secției de urmărire penală și criminalistică a sesizărilor formulate de Avram Adrian la Inspekția judiciară și respectiv la Direcția Națională Anticorupție, sesizări ce au fost înaintate Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin ordonanța din data de 08.06.2017, în cauză a fost începută urmărirea penală „in rem” pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, uz de fals prev. de art. 323, favorizarea făptuitorului prev. de art. 269, neglijență în serviciu prev. de art. 298 din Codul penal și abuz în serviciu prev. de art. 297 din Codul penal.

Prin ordonanța nr. 195/P/2017 din data de 05.09.2017 s-a dispus reunirea dosarului nr. 289/P/2017 cu dosarul nr. 195/P/2017.

*

Urmare a verificărilor efectuate s-au stabilit următoarele:

Prin ordonanța nr. 184/P/2017 din data de 30 mai 2017, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus clasarea cauzei cu privire la infracțiunile de falsificare a unei înregistrări tehnice prev. de art. 324 din Codul penal și abuz în serviciu prev. de art. 297 alin. 1 din Codul penal, întrucât faptele sesizate de Avram Adrian nu se confirmă. În acest sens cu privire la înregistrarea discuției din data de 07.12.2016, procurorul de caz a reținut că urmarea audierii acesteia nu s-au constatat „înruperi sau sincope în continuitatea dialogului ori a zgomotelor de fond, iar conținutul corespunde cu procesul verbal de redare întocmit de procuror.” A mai reținut că efectuarea înregistrării cu un aparat neomologat, interpretarea pro causa a unor afirmații nu intră în sfera faptelor incriminate de legea penală, precum și faptul că martorul Dimoftache Răzvan a declarat că „a considerat demersul lui Avram Adrian ca fiind serios,

cu intenții clare de a se ajunge la o înțelegere în scopul obținerii unei soluții de achitare în dosarul de corupție”.

Cu privire la înregistrările din datele de 09.02.2017 și 14.02.2017, procurorul de caz nu a constatat indicii despre prelucrarea ulterioară și nici neconcordanțe cu cele redată în procesele verbale întocmite de ofițerul de poliție delegat.

Referitor la încălcarea confidențialității relației client – avocat, în cuprinsul ordonanței de clasare se arată că susținerea nu are acoperire în realitate deoarece convorbirile contestate erau purtate de Avram Adrian cu Dimoftache Răzvan, persoană cu care, în cauza respectivă, nu avea raporturi reglementate de Legea 51/1995 rep.

Sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, procurorul de caz a reținut că nici măsurile de schimbare a încadrării juridice și nici măcar „erorile” asupra încadrării nu intră în sfera ilicitului penal.

În ceea ce privește măsura controlului judiciar instituit de D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța prin ordonanța nr. 7/P/2017 din data de 27.02.2017, procurorul a stabilit că susținerile persoanei vătămate sunt în parte reale, Caragea (fostă Clement) Olimpia nefiind implicată în dosarul de corupție respectiv, însă a reținut că măsura s-a întemeiat pe considerentul că numele acesteia a fost invocat de Avram Adrian însuși cu ocazia audierii sale la procuror, în sensul că l-ar fi abordat pentru a intermedia „o împăcare” cu Balaican Vasile într-un alt dosar, *situație în care interdicția ar fi fost în interesul anchetei, pentru administrarea nevicată a probelor.* Se mai arată că măsura controlului judiciar a fost contestată la instanța competentă, contestația fiind respinsă de judecătorul de drepturi și libertăți.

Având în vedere cele expuse rezultă că, aspectele sesizate de numitul Avram Adrian cu privire la modul de instrumentarea a dosarului nr. 7/P/2017 au făcut obiectul cercetărilor, fiind dispusă o soluție de clasare. Prin urmare, sub acest aspect, este incident principiul „ne bis in idem”, C.E.D.O. stabilind că art. 4 alin. 1 din Protocolul nr. 7 nu are în vedere numai o dublă condamnare, ci și o dublă urmărire pentru aceleași fapte imputate unei persoane.

Referitor la faptele sesizate de numiții Balaican Vasile și Avram Adrian ca fiind săvârșite în legătură cu actele de urmărire penală efectuate în dosarul penal nr. 228/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție *acestea trebuie raportate atât la probele administrate cât și la hotărârea Curții de Apel Constanța prin care numita Caragea (fostă Clement) Olimpia a fost condamnată la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă.*

Practic numiții Balaican Vasile și Avram Adrian susțin prin plângerile formulate că organele de urmărire penală au determinat-o pe numita Caragea (fostă Clement) Olimpia să formuleze denunț cu privire la fapte de corupție săvârșite de către magistratul Balaican Vasile promițându-i că o vor ajuta în dosarele în care era cercetată, că aspectele consemnate de către aceasta în denunțul formulat au fost dictate de către procurori și că pentru a susține acuzațiile procurorul Bodean Andrei

i-ar fi solicitat denunțătoarei să facă mențiuni suplimentare pe plicul în care au fost remiși banii cu ocazia acțiunii flagrante. Se mai arată că procurorul de caz ar fi tergiversate în mod intenționat soluționarea cauzei pentru a înlesni martorei denunțătoare aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, privind înjumătățirea pedepsei.

În concluziile scrise depuse la dosarul 28143/212/2015 la termenul din data de 11.04.2017, numitul Balaican Vasile susține că adresa eliberată de D.N.A. reprezintă un fals intelectual, de care a profitat Caragea Olimpia prin faptul că a generat aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002. Numitul Balaican Vasile mai arată că „de la data de 12.12.2013 și până la data de 04.06.2014 părerea procurorului de caz Bodean Andrei a fost de trimitere în judecată a inculpatului Balaican Vasile”, iar „de la această dată și până la data de 08.07.2015 părerea procurorului de caz s-a schimbat contradictoriu, în sensul emiterii ordonanței de clasare în dosarul 228/P/2013”, în condițiile în care nu ar fi fost efectuate alte acte de urmărire penală în cauză.

În plângerea formulată la data de 29.03.2017, numitul Balaican Vasile susține că numita Caragea (fostă Clement) Olimpia i-a relatat că denunțul i-ar fi fost dictat de către procurorii și ofițerii de poliție din cadrul DNA – Serviciul Teritorial Constanța și că adnotările de pe plic ar fi fost efectuate la solicitarea procurorului Bodean Andrei, la domiciliul său, în data de 23.12.2013.

Prin memoriul din data de 02.08.2018, numitul Balaican Vasile a invocat lipsa de imparțialitate a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, interpretarea tendențioasă a probelor de către aceștia și neefectuarea comunicărilor cu privire la măsurile de supraveghere dispuse în cauză.

Fiind audiată în dosarul nr. 195/P/2017 al Secției de urmărire penală și criminalistică, în data de 18 iulie 2017, numita Caragea (fostă Clement) Olimpia a declarat că la începutul lunii decembrie 2013 l-a contactat pe avocatul Avram Adrian pentru a o ajuta să obțină relații privind dosarul nr. 866/P/20009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța, iar acesta i-a spus că o trimite la magistratul procuror Balaican Vasile. A susținut că la data de 11 decembrie 2013 s-a deplasat la sediul Parchetului, l-a contactat prin intermediul ofițerului de la poartă pe magistrat și în cadrul discuției purtate pe hol acesta i-ar fi pretins suma de 2.000 de euro pentru a-i furniza informații despre stadiul cercetărilor în dosarul în care era cercetată și despre dosarul de circulație al soțului unei prietene.

După discuțiile cu magistratul aceasta susține că s-a deplasat la sediul Inspectoratului de Poliție al Județului Constanța, iar ofițerul de poliție Ursa Lorin a sfătuit-o să se ducă la procurorul Bodean Andrei din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește adnotările de pe plicul în care a fost remisă suma de bani, martora a declarat că, în cadrul discuțiilor din data de 11 decembrie 2013, procurorul Balaican Vasile i-ar fi spus să menționeze pe plic numerele celor două dosare penale.

Prin urmare, susținerile persoanelor vătămate privind întrebuintărea de către procurorii și ofițerii de poliție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție de promisiuni pentru a o determina pe martora Caragea (fostă Clement) Olimpia să formuleze un denunț și respective să dea declarații în care să consemneze aspecte nereale sunt infirmate chiar de către aceasta.

De altfel, în dosarul nr. 1680/P/2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța numita Caragea (fostă Clement) Olimpia a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare.

Din actele de urmărire penală rezultă că, prin sentința penală nr. 1075/29.09.2016, pronunțată în dosarul nr. 28143/212/2015, Judecătoria Constanța a condamnat-o pe numita Caragea (fostă Clement) Olimpia la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă, după ce a schimbat încadrarea juridică din inducere în eroare a organelor judiciare.

Instanța a reținut că numita Caragea (fostă Clement) Olimpia a sesizat organele de urmărire penală cu privire la existența a două fapte de corupție presupus a fi comise de către procurorul Balaican Vasile din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța știind că acestea sunt nereale și a ticluit probe în sprijinul învinuirii nedrepte, în contextul în care inculpata, cu prilejul activităților specifice în vederea prinderii în flagrant a procurorului i-a înmănat acestuia un plic cu suma de 2.000 de euro, deși nu îi solicitase această sumă de bani, *făcându-l să creadă că hârtia ar conține numărul unui dosar penal.*

În considerentele hotărârii se reține că „inculpata nu a recunoscut comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa, încercând să acrediteze ipoteze de fapt neverosimile cum ar fi faptul că procurorii din cadrul D.N.A. nu ar fi consemnat integral sesizarea inițială respectiv că înregistrarea ambiantală nu a reprodus în mod integral discuțiile cu persoana vătămată”.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta.” (decizia nr. 1/1995)

Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că beneficiază de putere de lucru judecat și considerentele unei hotărâri judecătorești care constituie susținerea necesară a dispozitivului făcând corp comun cu acesta, doctrina statuând că aceste considerente reprezintă considerente decisive.

Cu privire la principiul securității juridice axat pe principiul echității juridice și al puterii lucrului judecat, res judicata, aplicabile în cauza de față Curtea Europeană a reafirmat: „Unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă în orice litigiu nu trebuie rediscuțată.” (cauza *Brumărescu c. României*)

„Reexaminarea nu trebuie să devină un apel deghezizat, iar simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra problematicii respective nu este un motiv suficient pentru a rejudeca o cauză” (cauza Ryabykh împotriva Rusiei).

Prin urmare, starea de fapt ce a stat la baza hotărârii de condamnare a numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia a intrat în autoritate de lucru judecat odată cu dispozitivul, *iar magistrații ce au pronunțat hotărârea nu au stabilit vreo participație a procurorilor în săvârșirea faptelor.*

În ceea ce privește pretinsa tergiversare de către procurori a cauzei pentru ca numita Caragea (fostă Clement) Camelia să beneficieze de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002, urmare a verificărilor efectuate, s-a stabilit că prin adresa nr. 228/P/2013 din data de 04.06.2014, la solicitarea acesteia, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța i- a comunicat că, în cauză, a fost începută urmărirea penală și pusă în mișcare acțiunea penală sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de trafic de influență prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 alin. 1 din Codul penal.

În conținutul adresei se precizează:

„Colaborarea dumneavoastră servește în mod efectiv la tragerea la răspundere penală în viitor a autorului infracțiunii respective, fără ea înfăptuirea justiției penale sub acest aspect fiind serios periclitată.

Prin urmare apreciem că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 19 din Legea 682/2002.”

Practic procurorul de caz a comunicat numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia stadiul urmăririi penale la acel moment, subliniind importanța colaborării acesteia în ceea ce privește tragerea la răspundere penală a autorului infracțiunii și raportat la probele administrate până la acel moment a apreciat că sunt incidente prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Prin decizia penală nr. 497/P din data de 03.06.2015, magistrații din cadrul Curții de Apel Constanța au stabilit că inculpata poate beneficia de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002, raportându-se la adresa din data de 04.06.2014, fără a avea în vedere stadiul urmăririi penale în cauza respectivă.

Așa cum am mai arătat, raportat la jurisprudența Curții Constituționale și a instanțelor de judecată, *definitivă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave.*

Mai mult, Curtea a reținut că „ideea de bază a reglementării instituției denunțatorului este aceea că persoana fizică/juridică ce realizează denunțul are cunoștință de săvârșirea unor fapte care pot constitui infracțiune”.

În speță, prin ordonanța din data de 08.07.2015, D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpatul Balaican Vasile a infracțiunilor de

luare de mită prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 din Codul penal cu aplic. Art. 5 din Codul penal și trafic de influență prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplic. art. 5 din Codul penal, în baza art. 16 alin. 1 lit. b din Codul de procedură penală – *fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de legea penală.*

Persoana vătămată Balaican Vasile a avut posibilitatea de a formula plângere împotriva soluției dispuse de către procuror și deci de a contesta temeiul clasării.

În conformitate cu prevederile art. 341 din Codul de procedură în cauzele în care s-a pus în mișcare acțiunea penală, *judcătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280 – 282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii.*

A proceda la verificarea actelor întocmite de magistrat în cauză și a formula aprecieri în legătură cu legalitatea soluției pronunțate, în afara cadrului menționat, ar echivala cu o imixtiune nejustificată în activitatea jurisdicțională și ar aduce atingere independenței magistratului în adoptarea soluției.

Având în vedere că presupusa ticluire de probe sesizată a fost săvârșită sub imperiul vechiului cod penal în cauză nu se poate reține infracțiunea de cercetare abuzivă în forma prev. de art. 280 alin. 2 din Codul penal.

În ceea ce privește infracțiunea de fals intelectual, efectuarea unor adnotări pe plicul de la acțiunea flagrantă, adnotări de natură a crea o aparentă legătură între remiterea sumei de bani și actul de serviciu pentru care a fost remisă, nu se circumscrie acestei infracțiuni.

Fapta s-ar putea circumscrie infracțiunii de abuz în serviciu, însă susținerile persoanelor vătămate nu se coroborează cu alte probe. Mai mult, chiar dacă martora ar confirma susținerile persoanelor vătămate, declarația acesteia nu ar putea fi evaluată în mod singular.

Dacă formularea denunțului era de natură a-i aduce un avantaj prin aplicarea prevederilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, așa cum menționează chiar persoana vătămată Avram Adrian în plângerea din data de 08.03.2017 (fila 7), *retractarea declarației cu privire la denunțul din dosarul nr. 228/P/2013 i-ar fi creat o situație favorabilă prin conturarea unei constrângeri morale.*

Mai mult, deși acuză organele de urmărire penală că au întrebuințat promisiuni pentru a determina un anumit comportament al numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia, în cuprinsul plângerii formulate numitul Avram Adrian afirmă:

„I-am promis acesteia că o voi ajuta dacă spune adevărul și îi voi transmite solicitarea acesteia domnului procuror Balaican Vasile.”

În memoriul din data de 02.08.2018, persoana vătămată Balaican Vasile susține că în primăvara anului 2018, aflându-se la Curtea de Apel Constanța împreună cu Avram Adrian, au fost abordat de către Clement Olimpia care li s-a plâns că imobilul în care locuia în comuna Valu lui

Traian a fost executat silit, că stă în gazdă și i-a rugat să o ajute cu bani de chirie. Susține că, în situația în care i-ar fi satisfăcut doleanța, aceasta i-ar fi însoțit la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a da o declarație completă cu privire la implicarea procurorilor și ofițerilor D.N.A. în denunțul calomnios, așa cum recunoscuse în data de 02.03.2017, iar urmare a refuzului lor a afirmat că îi va cere banii de care are nevoie procurorul Bodean Andrei.

Având în vedere cele expuse, precum și declarațiile numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia în cadrul dosarelor mai sus menționate, credibilitatea acesteia este discutabilă, iar mărturia sa nu poate constitui o probă care să conducă la acuzarea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, așa cum aceasta nu a fost valorificată nici în dosarul penal privind presupuse fapte de corupție săvârșite de către magistratul Balaican Vasile.

Modul în care magistratul interpretează și aplică legea într-o cauză dată, nu este susceptibil de sancțiune penală, decât în măsura în care acesta încalcă cu știință normele de drept material și procesual, urmărind sau acceptând vătămarea gravă a unei persoane. O neregularitate a actului procedural constituie temei doar pentru formularea unor contestații/plângeri, excedând limitelor de control ale organului de urmărire penală analiza modului în care magistratul judecător interpretează și aplică normele procedurale, întrucât o asemenea analiză ar pune în discuție chiar regularitatea procesului.

Având în vedere cele expuse, faptele magistraților, așa cum au fost expuse în plângerile formulate, nu se circumscriu infracțiunii de abuz în serviciu și nici infracțiunii de neglijență în serviciu.

Simpla tergiversare a unei cauze penale, ori interpretarea eronată a probelor nu se circumscriu infracțiunilor de abuz în serviciu sau favorizarea făptuitorului. Pentru a fi pusă în discuție răspunderea penală a magistraților este nevoie ca magistratul să fi generat raționamente juridice cu aparență de validitate pentru a sprijini o anumită soluție, să fi introdus date străine dosarelor analizate pentru a fi modificată baza factuală sau să fi alterat date certe, preexistente și facil de decelat ale situațiilor de fapt, fără nicio justificare obiectivă.

Determinarea riguroasă a procedurilor jurisdicționale este de natură a asigura respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților, egalitatea în fața legii și tratamentul juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții numai în condițiile respectării autonomiei și independenței magistraților.

În ceea ce privește pretinsa lipsă de imparțialitate a magistraților procurori, este de precizat că, potrivit jurisprudenței instanței europene, imparțialitatea se definește ca fiind *absența oricărei prejudecăți sau a idellor preconceptuate privitoare la soluția unui proces*. (Convenția europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole – C Bârsan), însă „*un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului*”.

Prin Decizia nr.333 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.533 din 17 iulie 2014, reiterând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a stabilit că *imparțialitatea magistratului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă* (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza Piersack împotriva Belgiei, paragraful 30).

De asemenea, Curtea a reținut că *imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, în schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate* (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 1989, pronunțată în Cauza Hauschildt împotriva Danemarcei, paragraful 47).

În cauză, nu există indicii în sensul că procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție față de care au fost formulate plângerile penale au intenționat plăsmuirea unui dosar în vederea trimiterii în judecată a persoanelor vătămate.

Cât privește *infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare*, sesizată ca fiind săvârșită de către magistrați procurori și judecători, precum și de către ofițerii de poliție judiciară, aceasta nu poate fi reținută întrucât în cazul în care producerea sau ticluirea de probe nereale se realizează de către un organ de cercetare penală, de către un procuror sau de către un judecător fapta va fi încadrată în dispozițiile art. 280 din Codul penal ce incriminează infracțiunea de cercetare abuzivă, infracțiune ce a fost analizată.

Sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omisiunea sesizării prev. de art. 267 din Codul penal, potrivit căroră constituie infracțiune omisiunea funcționarului public de a sesiza organele de urmărire penală referitor la săvârșirea unor fapte penale săvârșite în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, în cauză nu s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem”, sub aspectul încadrării juridice faptele fiind recalificate. Urmărirea penală a fost efectuată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu, neglijență în serviciu și favorizarea făptuitorului.

În ceea ce privește *infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat* urmează a se dispune clasarea cauzei, întrucât punerea sub învinuire a unei persoane și ulterior inculparea acesteia pe baza declarațiilor unei persoane ce ulterior a fost condamnată pentru denunțare calomnioasă nu sunt de natură a crea o suspiciune rezonabilă privind existența unei înțelegeri între organele de cercetare penală, magistrați procurori și denunțator în sensul acuzării unei persoane știind că este nevinovată.

Așa cum s-a reținut de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 631/2014, trăsăturile esențiale ale infracțiunii sunt prevederea faptei de legea penală (tipicitatea), caracterul nejustificat (cauzele justificative) și caracterul imputabil (cauzele de neimputabilitate). În doctrină s-a arătat că prin norma de incriminare se stabilește un model abstract al faptei, pentru a fi relevante din punct de vedere penal faptele sesizate fiind necesar a se circumscrie descrierii din norma de incriminare.

Pentru aceste motive,

În temeiul art. 315 alin. 1 lit. b rap. la art. 16 alin. 1 lit. a, f Cod procedură penală,

DISPUN:

1. Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către **suspectul Bodean Andrei** a infracțiunilor de abuz în serviciu prev. de disp. art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), abuz în serviciu prev. de disp. art. 297 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), cercetare abuzivă prev. de disp. art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), cercetare abuzivă prev. de disp. art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), represiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), represiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 2 teza I Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal, represiune nedreaptă prev. de disp. art. 283 alin. 2 teza I Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin), cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal, influențarea declarațiilor prev. de disp. art. 272 alin. 1 Cod penal, fals intelectual prev. de disp. art. 321 alin. 1 Cod penal (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată Calaiții Sorin), toate cu aplicarea disp. art. 38 alin. 1 Cod penal, întrucât faptele nu există.

2. Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către **suspectul Petroșan Viorel** a infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 197 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin); complicitate la abuz în serviciu prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 197 alin. 1 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela); complicitate la cercetare abuzivă prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Calaiții Sorin) și complicitate la cercetare abuzivă prev. de disp. art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 280 alin. 2 Cod penal (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), toate cu aplicarea disp. art. 38 alin. 1 Cod penal, întrucât faptele nu există.

3. Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către **inculpații Miron Ion, Miron Vasile și Miron Ștefan**, a infracțiunii de inducerea în eroare a organelor judiciare prev. de art. 268 alin. 2 Cod penal, întrucât a intervenit prescripția.

4. Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către **inculpații Miron Ion și Miron Vasile**, a infracțiunii de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 și 2 Cod penal, întrucât fapta nu există.

5. Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu prev. de art. 297 din Codul penal, neglijență în serviciu prev. de art. 298 din Codul penal, fals intelectual prev. de art. 321 din Codul penal, uz de fals prev. de art. 323 din Codul penal, constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art. 367 din Codul penal și favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 din Codul penal.

6. În temeiul art. 316 alin. 1 Cod procedură penală, prezenta ordonanță se comunică numiților Calaișii Sorin, Lupu (Bodirlău) Mihaela, Balaican Vasile, Avram Adrian, Bodean Andrei, Petroșan Viorel, Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile.

7. În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

8. Cu drept de a formula plângere împotriva soluției de clasare, în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei prezentei ordonanțe, conform art. 339 alin. 4 Cod procedură penală.

**PROCUROR,
Moraru Iorga Mihaela**

